

مالڪ له آسمان

گولي ته رهي

و/ دلاوهر قهره داغي

هاويناڪي ناخوش بوو، هاويناڪي گرم، بيٺو ٿاوبو ڪارها،
هاويناڪي ڪه هر هموي جهنگ و ترس و تاريخي بوو.
مهسعود (د) دهتگوت هلديراوه ته بني خهونياڪي ناخوشه وه،
گيڙو ويڙو په شوڪاو، خيرا په لي ڙن و مناله ڪاني گرت و خوي
گه يانده هه نده ران، نه بيري ڪرده وه و نه ده شيزاني چ ٿاينده يه ڪ
چاوه پي ده ڪات. نه يده ويست ڪه سيڪي فاميده و وردبين و دوور
ٿه نديش بي، نه يده ويست مشورهت به ڪه س بڪات، مشورهت به و
ڪه سانه ي ڪه له م به ٿه زمونترو له هر جو ره جيگورڪي و گورانيڪ
ده ترسان، يا خود مشورهت به و ڪه سانه ي ڪه باوه پريان به خاك و

سوننەت و رەگورپشە ھەبوو، مانەوھەیان لێرە لەسەر بناغەى
بەپارێكى ئەخلاقى بوو.

مەسعود (د) لە جەنگ بێزارو زەندەقى لە مەرگ چوو بوو،
دەپراوکی شەوان توانا و ھەوسەلەى پێنەھێشتبوو، شپەزەبى
بەسوێ سپێدانیش ئازارى دەدا. دەبوو بپوات، دەبوو راکاو
لەجیگەيەكى ئەمىندا داسەکنی، جیگەيەك دوور لە ھەراو زەناو
بۆمب و بۆردومان، جیگەيەك دوور لە چەنگالى مەرگ.

كاروبارەكانى وەك (با) بە نەینى جیبەجیكرد، كەلوپەلى
مالەكەى تالانفروش كردو خانووەكەشى بە موفت و خۆپایى بە
ئەووەلین مشتەرى فرۆشت، قىزای وەرگرت، بلیتى تەیارەى كرى،
باروبنەى پىچایەووە رێك لەكاتى خواحافىزىیدا، وەك خەلكانىكى
تا لیھاتوو چاوى بە دایكە پیرەكەى كەوت و ئەژنۆى شكا.

لەخۆى پرسى: " ئەدى باشە ئەم پیریژنە چۆن؟"
دل و رىخۆلەى لە ژان و بركا ھىند تاوى سەند كە بۆ لەحزەيەك
جەنگ و مەرگى بىرچۆووە و بەپارێ مانەوھەیدا.

مەھىن خانم لەتەواوى ئەو ماوھەیدا ھەر سەیرى كردبوو،
بێئەوھى شتىك بپرسى یا پرتەو بۆلەيەك بكا یاخود گوزارشت
لەخۆى بكات، بەچاوى خۆى بینیبوو كە چۆن دارو نەدارى
خراوھتە سەر فرۆشتن، بەلام ئەم فزەى لێوھە نەھاتبوو. بە چاوى

خۆی بینیبوی که چۆن خه لکانی غه ریبه به ماله که دا ئه م ژووراو ژوور ده کهن، به لام ئه م لیوی هه لئه هینابوووه، به درییایی ئه و ماوهیه له قوژبنیکدا، له پال دیواره که دا هه لئروشکابوو، له سه ر فهرشه گه وره ته ورزییه که ی یادگاری باپیران، به سه سه رتییکی شاراووه دهستی به سه ر گولّه مه خمه لیه کانی فهرشه که و وینه رهنگا وره نگه ئالتونیه کانی روژانی رابردودا هینابوو، دوا به رکه وتنی سه ر په نجه کانی به و بارسته ئاشنا دیرینه یه، له دهسه ئینان ده چوو به به یه نیکی نیوه گه رم له دواین سانه کانی ژياندا. چنگیکردبوو به ریشالی قوماشی سه ر میزه که دا تا بو ساتیک خۆی پیوه یان راگری، چاوی گێپابوو بو قاپه گولداره کان که ئه م دهست و ئه و دهستیان ده کرد، چاوی گێپابوو بو چرا بن به رزه روسیه کان که فرۆشرا بوون.

ویستبووی بلن: " نا، بوخچه قه یفه ییه که و ئاوینه ی ماره ییه که م ناده م! " ویستبووی شتی هه لگری و وه یشاری، به لام ورته ی لیوه نه هاتبوو، شه لال له برینی ناخ ... بو خۆی له کونجیکدا هه لئروشکابوو.

شایه تی تالانفرۆشکردنی کاتزمیری دیوارو میزو کورسیی و ده فری چینیی و چوارچیوه ئالتونیه کان بوو، ته واویک وه ک سه فره ی خه مگینی مناله کانی دایکیکی پیر بو شاره کانی

فهره‌نگستان. ده‌یزانی رۆژگارێکی سهختی له‌پیشه‌و که‌چی
قه‌بوولیشی بوو، چ گله‌یه‌کیشی له‌ کوره‌که‌ی نه‌بوو، ئاخ‌ر ئه‌م
خۆی سالانێک له‌وه‌وبه‌ر خانووه‌که‌ی خستبووه‌ سه‌ر کوره‌که‌ی،
ب‌پ‌ریان وابوو تا ئه‌م له‌ ژياندا مابێ خانووه‌که‌ نه‌فروشن، ئه‌مه
ب‌پ‌ریکی د‌یرین بوو، ب‌پ‌ری ئه‌وسای پ‌یش شو‌رش و جه‌نگ،
ب‌پ‌ری ئه‌وسای پ‌یش ترس و له‌رزو سه‌رگ‌ردان بوونی مناله‌کان.
مه‌هین خانم جگه‌ له‌ سلامه‌تی و به‌خته‌وه‌ریی کوره‌که‌ی چ
شتی‌کیتری نه‌ده‌ویست، بۆ کچه‌که‌یشی هه‌مان شت که‌ شووی
کردبوو به‌ کابرایه‌کی ئینلیزو له‌ تاران نه‌مابوو، فه‌رشی ژیر
خۆیشی پ‌یدا‌بوون، ته‌نانه‌ت ئاماده‌ش بوو رۆحی خۆی ده‌ریب‌نی و
به‌وانی ببه‌خشێ، مناله‌کانیشی به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌میان
خۆشده‌ویست.

مه‌سعود (د) قه‌تاوقه‌ت له‌بیری ئه‌وه‌دا نه‌بوو که‌ دایکه‌
پیره‌که‌ی جیب‌یلێ و راکات، یان به‌ تاقی ته‌نها به‌ ئه‌مانی خودای
بسپ‌یری و به‌لای راپه‌راندنی کاروباری خۆیه‌وه‌ بچ‌یت، که‌چی
دواجار له‌و شپ‌رزه‌یی و نه‌گه‌تییه‌دا، له‌و جه‌نگ و بۆردومان و
ئه‌گه‌ری مردنه‌دا، هۆش و گو‌شی به‌خۆی نه‌ما، به‌رپ‌رسیاری کارو
خولیاکانی نه‌بوو. مه‌هین خانم ئه‌مه‌ی ده‌زانی و ب‌یده‌نگیی و
ته‌سلیم‌بوون و قایل‌بوونه‌که‌شی له‌و په‌ی‌ردنه‌ دایکانه‌یه‌وه‌

سەرچاوهی گرتبوو. هه‌لبه‌ت ده‌گریا، به‌رده‌وام ده‌گریا، به‌لام به‌نه‌ینیی و دوور له‌ چاوانی ئه‌وانیتر ده‌گریا، شه‌وان له‌ تاریکی ژێر چه‌رچه‌ف و به‌ رۆژیش له‌ هه‌مامی ده‌رگا داخراوو له‌ودوو دارکاجه‌ به‌رزه‌کانی باخچه‌که‌وه ده‌گریا. شال و فه‌رش و ئه‌شیا دێرینه‌کان، یاده‌وه‌ریی باوک و می‌ردو رۆژه‌ خو‌شه‌کانی جحیلێی ئه‌م بوون و خو‌شیده‌ویستن، ئاخر له‌گه‌لیاندا عومریکی بردبووه سه‌رو ئولفه‌تی پێوه گرتبوون، یاده‌وه‌رییه‌کانی وه‌ک هه‌زاره‌ها وێنه‌ی په‌رته‌وازه له‌ فه‌زادا، له‌ ژووره‌کانی خانووه‌که‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون و جیگه‌پێ و شوین په‌نجه‌ی سه‌رده‌می منالیی به‌سه‌ر سه‌نگینی هه‌وشه‌و گه‌چی دیواره‌کانه‌وه ما‌بووه. مه‌هین خانم جگه له‌م ماله به‌هیچ شوینیک‌تر ئاشنا نه‌بوو، ده‌بیینی که ئیدی خاوه‌نی ئه‌م جیگه‌یه نییه، خاوه‌نی هیچ شوینیک نییه، ژێرپێی بو‌شاییه‌و به‌ هه‌له‌په‌سی‌راوی له‌ فه‌زادا ماوه‌ته‌وه، هه‌زیده‌کرد وه‌ک پشيله که کاتی نه‌خۆشی و مه‌رگ سه‌ر داده‌خاو تێیده‌قوچینێ، ئه‌میش هه‌ر وه‌ک پشيله دیار نه‌مابا، به‌لام ده‌بیینی هیشتا ماوه‌و زیندوووه و ئاماده‌ی مردن نییه، ئاخر خه‌لکانیتر پیریان به‌سه‌ردا سه‌پاندبوو، روانینی بی‌روحم و قه‌زاوه‌تی بی‌ویژدانانه‌ی ئه‌وان ته‌مه‌نیان بو‌ دیاریکردبوو، تێپه‌پینی سالانیان ده‌دایه‌وه به‌ روویدا.

به لّام ئەم وینەیهکی جحیلانەیی بۆ خۆی هەبوو، وینەیهکی
 پێچەوانەبوو له ئاویڤنه دیرینهکاندا، له یادهوهرییه خۆشهکانی
 رۆژانی پێشوو. دلی وهتهپه دهکوت و چاوی به دواي شتهکاندا
 رایدهکرد، چاوهپروانی ئاینده بوو، چاوهپروانی هاتنی بههارو
 هاوین... ههزار ئومیدو ئارهزووی بۆ خۆی و بۆ منالّهکانی، بۆ
 کورهزاو کچهزاکانی، بۆ نهبیرهکان ی* له سهردا بوو... ههفتاو
 چوار سال یان ههفتاو شهش یاخود زیاتر! خهڵکانی تر ئەم
 حیسابهیان بۆ دهکردو رۆژی شووکردن و له دایکبوونی و بیان
 مهزنده دهکرد، ئەگینا مههین خانم له چل سالیشی
 تینهپهڕاندبوو، ئەمه تهنها خۆی دهیزانی و ههستیپیدهکردو
 باوهپی پێبوو، وا ههنووکەش .. بی جیگه و بی ریگه، نهیدهزانی
 کهوتۆته کام ساتهوهختی زهمنهوه، نهیدهزانی کییه و لهکوئییه و
 چاره ی چیه! ببوه شتیکی زیاده له دهرهوهی سیستیمی
 کهونی مهزومهکان، وهك ئەستیرهیهك کهوتبیتته خوارهوه و بۆ
 قوژبنیکی تاریکی ئاسمان دوور خرابیتته وه... ههزیدهکرد مردبا،
 به لّام مه رگ لیی دوور بوو، پا ی عهردی دهویست، بهیهنی
 گهردیلهی رووناکیی و گهرمایان قووتدهداو هۆش و بیرى به ههزار

* نهبیره: منالّهکانی کورهزاو کچهزا.

تالە دەزووی نەببىراوۋە بە گۆشەو كەنارى شىرىنى ژيانەو
دوورابوو.

بىرپاردرا كە مەھىن خانم بۇ چەند ھەفتەيەك يان زياتر (رەنگە
بۇ دوو سى مانگ) بېنە لاي خوشكەكەي تا مەسعود (د) لە
پارىس جىگىر دەبى، خانوو دەگرى، ئىشېك پەيدا دەكا، ژيانى
باش دەبى و ئەوسا فرسەت دىنى و بە خەيالئىكى ئاسوودەو
دلئىكى خۆشەو دەيكى رادەكېشى. كچەكەيشى ھەر خەيالئى لاي
بوو، سەرەپاي كەمى داھات و گرانىي ژيان بەردەوام لە
لەندەنەو تەلەفۆنى دەكردو داوۋەتى داىكى دەكرد، زاوا
ئىنگلىزەكەشى پىاويكى دلۆقان بوو، ئامادەبوو پىشوازىي لە
خەسووى بكا. بە كورتىي دەبوو ئارام بگرن، دواچار ھەموو
شتىك دەچوۋەو شوپىنى خۆي، دەشى باشتريش لەيەكەم رۆژ،
مەھىن خانمىش ژنىكى بە ھەوسەلەو ئاقل بوو، منالەكانى
قەرزاربارى ئەو ھەستە داىكانەيەي وى بوون.

يەكەمىن دوو ھەفتە كەمى قورس تىپەپىي، ئاخىر جىگۆپكى
ھاسان نەبوو، مەھىن خانم فىر نەبوو شەوانە لە مالى ئەم و ئەو
بخەوئ، بە ژوورو چەپراو سەرىنى خۆي راھاتبوو، راھاتبوو بە
دەنگە دەنگى كۆلان و ھاموشۆي ھاوسى دىرىنەكانى، تەنانەت بە
بۆساردى موبەق و شىي ئاشناي پىپلىكانەكەي سەرى راھاتبوو،

راھاتبوو به بۆنى گولەكان و به ئامادەيى ھەميشەيى چوار دار چنارە به ژن زرافەكەى ھاوتەمەنى باوكى.

خوشكەكەى مەھين خانم ژنيكى ميھرەبان و ميوان دۆست بوو، دختۆر (يونس خان) ى ميژديشى كارى به كارى كەسەوھ نەبوو، پياويكى خەمگين و تەنهاو خەفەتى بۆ دوورى منالەكاني دەخوارد. دواى شۆرشي ئيران ھەر ھوت كورپو كچەكەى لە ئيران دەرچوو بوون، كورپە گەورەكەى نيشتەجيى ئوستورالياو دەستی پيا رانە دەگەيشت، دوو كچەكەى (دوانە خوڤشە ويستەكە (لە ئەمەريكا بوون، كورپە ناوہنجى لەنيوان سەنگاپوورەو تايلاندى ژاپوندا دەھات و دەچوو، ئەويتريش بەردەوام شويني نيشتەجيى بووني خوى دەگۆپى، يەكئ لە كەنیشكەكانيش (بە مەزەندەى دختۆر يونس خان – ئاخر دلنيا نەبوو – زەينى لەكار كەوتبوو) رەگەزنامەى كەنەدايى يا ھيندوستانىي ياخود ولاتيكي نەناسراوى ئەفريقاي وەرگرتبوو.

ھەرتك خوشك لەيەكتر نزيك بوون و مەسعود گيان لەوبارەيەوھ چ خەميكي نەبوو، دواچار بۆردومانى شەوانەو ھيرشى موشەكە نەحلەتبيەكان رۆحيبەتى ھيمنى دختۆر يونس خانيان زۆر گۆپى، شتى سەير سەيرى بەخەيالدا دەھات و لەخۆو گومانى لە ھەموو كەسيك دەکرد، لەوديو دەرگاوه گوئي لەقسان رادەديرا، لەجزدان

ياخود له جاننتاي مهين خانمدا به دواى تشته خرتكه و پرتكه كاني
 خويدا ده گه پرا كه ده يشاردنه وه و بيري ده چوو له كوئي داناون،
 لاي خوي دلنيا بوو كه مهين خانم چاويلكه و چهره كه كه ي
 هه لگرتووه، ئەمەى به ژنه كه ي ده گوت، ئيدي ژنه كه شى ده كه وه ته
 سكالو ده بووه ده مه قاليان، مه هين خانميش هه لگورماو له وديو
 ده رگاوه، له تاو شهرم گرمۆله ده بوو، رۆژه كاني ده ژماردن تا
 هه رچى زووتره به ره و فه ره ننگستان بكه ويته رى و لاي مناله كاني
 ئاهيكي به به ردا بيته وه، دلئيشى به دختور يونس خان ده سووتاو
 دلنيا بوو كه ئەم ره فتارانەى به مه به ست و له نارە سه نيبه وه نين.
 ته نانه ت ئەو رۆژه ي كه په نجه ي بوو به ده رگا كه وه و نينۆكي
 له بيخه وه ده رها ت، يان ئەو شه وه ي كه مي ردى خوشكه كه ي
 به دواى ئەنگوستيله ياقىقيه كه يدا نوينه كه ي ئەمى ژيره و ژوور
 كردو گيرفانه كاني گه پرا، نه كرپوزايه وه و نه ورته يه كيشى له دم
 هاته ده ر ... به خوي گوت هه موو ئەم ساتانه تي ده په رن و
 سوپاسى خوداي كرد كه مناله كاني ساخ و سلامه تن و خويشى
 سه ره پاي هه موو ئەم شتانه، هيشتا هوشيارو زيندووه.

دواچار رۆژى سه فه رها ت و به دیدارى مه سعود (د) و
 مناله كاني شادبووه، مه هين خانم وايدە زانى خه ونه و له خوشيدا
 هون هون فرميسك له چاوانيبه وه رڙا. ئاخو ئەويك كه به سانايى

له بهردهم خه لکیدا نه ده گریا، هه نووکه ئیدی گریانه که ی له دهستی خۆیدا نه بوو، په یتا په یتا سه رو رووی کوږه زاکانی ماچده کردو ئاگای له خه وو ئیسراحت نه مابوو، گهرچی به در یژایی شه و به پیوه بوو: فرۆکه خانه، گومرگ، گه پان به دوا ی جانتا کانیدا، ونبوونی جزدانه که ی، له بیرچوونی چاویلکه زهرپه بینیه که ی و پاکه تی ده رمانه کانی، قاچ ئیشه و ژانه سه ری کوتوپرو دل تیکه لاتنه نه فره تیه که ی ناو فرۆکه ... به لام گه ر لیگه رابان حه زیده کرد ته واوی ئه و روژه بئاخقی و مناله کان و کوږو بووکه که ی ماچکاو به و شوقه هینده ی کونه مشکه دا بیته و بچی و په روژ و دهسته پاچه هه زاران پرسیا ری بیسه رویه ره له باره ی ئه م و ئه وه وه بکا.

به زوری زورداره کیی مه هین خانمیان دوو شه و له ژووری مناله کانداه واند، دوشه کیان له ژووری میوانا بو مناله کان راخست و به ئه سپا ییش به گو ییاندا چرپاندن که داپیره تازه کیی گه یشتوو وه فه قیره ماندوو، پاشان جیگه که ی ده گوږن و ژووره که یان ده ده نه وه.

مه هین خانم خیشکردن و بیده نگیی مناله کانی بینی و دلی داهیزرا، ویستی تشتیک بللی به لام رووی نه هات، حه وسه له ی گوتنیشی نه بوو، ته واوی جهسته ی له شه که تیدا ده له رزی ...

ھەرکە سەرى نايە سەر سەرىن خەوى لىكەوت، ئاگای لەخۆی
نەما، بەلام دەمەو سەپدە خەبەرى بۆو، وا مەزەندەى کرد که
قورسینکی ئاسنیان نابیتە سەر قەفەزەى سینگی و ھەستینکی
ئازاردەرو نەناسراو، جۆریک لە شەرم و ھەستکردن بە ھەقارەت
و گوناھ وەك ئازاریک لە بەیەنیدا پیچی دەدا. نیگای عاجزانەى
منالەکانی ھاتەوہ بیرو ناپەھت بوو لەوہى کہ ژوورەکەیانى
زەوتکردوہ، وەك بلیی لەشیشى بدن و ناو دۆشەکلەو ژیر
سەرىنەکەى پڕ بن لە سوژن. پیی باشتەر بوو لە راپەوہکەو
لەویدیو دەرگاگەوہ، یاخود خۆی گرمۆلەکاو لەسوچینکی
کەنتۆرەکەى کونجى دیوارەکەدا بنوی و جیی کەس نەگرى.
رۆژى سییەم جیگەکەیان بۆ گۆرى و ئیدی مەھین خانم
ھەناسەيەکی ئیسراھەتى ھەلکیشا. دۆشەکیکی ئیسفەنجى
سوکەلەیان دایە کہ شەوانە لە ژوورى میوان رایدەخست و
بەرۆژیش لەژیر قەنەفەکەدا دەیشاردەوہ. جانتاکانى لەژوورى
موبەق دانابوو، جانتا دەستیەکەشى بۆ ھەر شوینیک لەمالەکەدا
چوبوا لەگەل خۆیدا دەبیرد. دەرگای کەنتۆرەکە لەبەر زۆرى جلك
دانەدەخراو ژیر چەریاکانىش پڕ بوون لە کەلوپەل، جیگە بۆ قاچ
راکیشانىش نەبوو. ئاخر مەھین خانم عومریکی لەخانوى گەورەو
ژوورى رووہو خۆرو دیمەنى ئاسمان و ھەتاوو باخ و باخچە بەسەر

بردبوو، ژووره که ی گه نجینه ی خۆی هه بووه و ئه مباره که ی سه ری
 جیی سه ده ها جانتاو ژیر زه مینه که ش جیی باری لۆرییه ک
 که لوه لی تیا بۆوه، باشه ... ئه م قسانه هی رابردوون، ژیان
 سه ری و ژیری هه یه و نووستن له قوژبنیکی ژووری میوانیش
 خالی له لوتف نییه، هه لبه ت ده نگه ده نگ له کۆلان زۆرو و په ی
 ترامیکی ژیر زه مینی که له و نزیکانه وه تیچه په پی شووشه ی
 په نجه ره کانی ده هینایه له ره، به لام مه هین خانم له هه مان
 ده قیقه ی به که مه وه به خۆی گوت که ژیان له فه ره نگستان
 ئاوه اییه، وه ختی نازو نووز نییه و سوپاس بۆ خودا که لای
 مناله کانیته ی و ژیانی دامه زراوه ته وه.

کوره زاکانی له ژیانان قاییل بوون، قوتابخانه که یان
 خۆشه ویست و ده سته یه ک هاوپی و هاوپی پورتوگالیان په یدا
 کردبوو، جار ناچار میواندارییان ده کردن و مه هین خانم ناچار
 ده بوو له جیگه که ی هه ستی و له شوینیکیتر دانیشی،
 دۆشه کله که ی هه لده گرت و به داوی کونجیکی ئارامدا ده گه را.. له
 کوئی؟ دوو ژوور ژووری نووستن و موبه قیکی درێژکۆله و
 هه مامیکی چکۆله و ئاوده ستیک له گۆشه یه کیدا ... خۆ نه ده کرا
 بچی له ژووری کورو بووکه که ی بنوی، گه رچی کوره که ی داوی
 لیده کرد له وی بنوی و بووکه دلۆفانه که شی هیچی نه ده گوت،

لەژووری منالەکانیش جی نەبوو، دوو چەرپای بەیەكەوہ لكاوو كتیب و پیلوو رەكتەى تینس و تۆپی فەتبولین لە عەردەكەدا، دەمینیتەوہ موبەق ... قسەى ناوی، ئاخر مەگەر مەهین خانم چەند بست جیگەى داگیر دەکرد؟ چكۆلە هیندەى منالیک بوو، لاوازو چكۆلەو تورت لەناو باول و لەژیر چەرپاكەشدا جی دەبوو.. شەویکیان لەناو بانیوی حەمامەكەدا نووست و خەویشی لیکەوت، بەلام كورەكەى بەتوندی ناپەزایی دەرپیی و لەوی هەلیسان و هینای بەزور لەسەر سیسەمەكە، لای ژنەكەیهوہ خەواندی. ئەو شەوہ ناخۆشترین شەوی ژیانى مەهین خانم بوو، ئاخر شەرمى لە بووكەكەى دەکرد، لەسەر لیواری سیسەمەكە راکشا، هیند دوور كە ئەگەر یەك تۆزقال جولابا دەكەوتە خوارەوہ، ئەو شەوہ پیلووی لیكنەنا، چەرچەفەكەى بەردەكەوت و بەیەنى وەخووروو دەكەوت، هیند خوی گرمۆلە كرددبوو كە بەتۆپیکى چكۆلە دەچوو، گەر بە ئەسپایی پالیكت پیوہنابا یەكسەر دەكەوتە خوارەوہ.

بووكەكەى سی چوار شەویك دگانى بەخویدا گرت و پاشان بەقسەى خوش شووہكەى تیگەیاندا كە بەردەوام بوونی ئەو وەزە شتیكى راست نییە، مەسعود (د) یش گەرچى پیاویكى هیمن و ئاقل بوو، كەچى نەزانرا بۆچى بەو قسەیه تەقییەوہو ژن

و میزدیش ده میان له یه ک گیر بوو، شتی وایان به یه کتر گوت
ئه و سه ری دیار نه بوو، مه هین خانم مردو زیندوو بووه، له عنه تی
له خوئی کرد که خه تای وییه هاتووو بو ئیره و ژیانی خیزانیکی
شینواندوو، هه مان روژ بریاری رویشتنیدا.

جانناکه ی پیچایه وه، پیتلاوه کانی له پیکردو چاکه ته که ی پۆشی،
له سه ر کورسی راره وه که دانیشته و چاوه پئی کرد، چاوه پئی
ئه وه ی که لیڈانی دلّی هیور بیته وه، چاوه پئی ئه وه ی که بیری
ساف و هاوسه نگ بیته وه و بزانی بو کوئی بچی! چما بگه پیتته وه
بو تاران؟ ئه مه یان باشترین شته ... به لام ئه دی له وی بچی بو
کوئی؟ بچی بو مالی خوشکه که ی؟ واته دووباره دختور یونس
خان و گه وجه گه وجییه کانی! نا ... ناکری ... ئه دی بچی بو
مالی کچه پوره که ی؟ بیری چوو بووه که دوو مانگ له وه و بهر ئه و
کچه پوره ی مردووو ده ستیکرده وه به گریان ... ئه دی بچی بو
مالی کوره مامه کانی؟ مالی برازا کانی؟ (ئاخر برازا کانی چوو بوون
بو ئه مه ریکا) ئه دی بچی بو قه برسان؟ قیروسیا، سوال ده کا،
کاره که رییتی مالان ده کا، بهس نییه له مه مله که تی خویدایه،
سه ر ده نیته سه ر ئه رزو ده مرئی، که واته لیڤه نامینی، مه حاله
لیڤه نامینی.

خۆشبهختانه مونيژهى كچى مهين خانم (كه له فه ره نگستان به مەگى بانگيان دەكرد) له لهندهنه وه ته له فۆنى كردو پاراپيه وه و تكاو ره جاي كرد كه هه مان رۆژ، هه مان ده قيقه داىكى سوارى ته ياره كهن و ره وانەى لای ئەمى بكەن... هه مان ده قيقه كه نه ده كرا ئه وه بكرى، به لام هه فتهى دواتر مهين خانميان برد بۆ فرۆكه خانه، مهين خانم وهك مه ليك كه له قه فه ز ئازاد كرابى، گيانىكى تازهى تيهاته وه، ته ياره كه له مالّ ده چوو، گەرم و ئەمىن و ئومان، ئاخىر له ويدا مهين خانم كورسى خۆى هه بوو، هىي خۆى، جيگه كهى ديارى كراوو كهس بۆى نه بوو لىي داگيركا، خۆ گەر له سه ر عه رديش يهك كورسيان بديه، يهك بست جيگه يان بديه كه بيزانيا هى خۆيه يهتى، هىچى ترى نه ده ويست. به ئىشتيه اوه كه وته خواردن و نه نه خانمى بىر كه وته وه كه به سىنى شىوى بۆ ده هينا - ئاخىر ئەوكات ئەم كهسى بوو حيسىبى بۆ ده كراو سه رى له نيو سه رانا بوو- چەند دلى بۆى سووتاو چەند گريا كاتيك هه والى شه هيد بوونى كورپه زاكهى نه نه خانم و شىت بوونى كورپه كهى بيست، گەر ئەوه رووينه دابا ئەوا ئىستا هه موو شتيك جورىكيتر بوو. مه سعود (د) ده ويوست جيگه يه كى چكۆله بۆ داىكى بگرى و به نه نه خانمى بسپىرى، ئەوه باشتري رىگه چاره بوو بۆ هه مووان، بۆ خۆى و بۆ

دایکیشی، به لّام کئی خه بهری له سبهینیی خۆی ههیه؟ خومپاره کهلهی کوره زا کهی نه نه خانمی پیکاو ده سبه جئ کوشتی، چهند کهسئ له سه به زوار* هوه هاتن و بووه قیامت، له کۆمیته وه هاتن، له ده زگای شه هیدانه وه هاتن، پیروزیایی و سه ره خویشیی، نه نه خانمیان برده وه بۆ گونده کهی خۆی، ژووریکیان دایه وه شه هیدانه یه کیان بۆ برپیه وه، برپاردرا که له هه مان جیگه بمینیته وه. هه مو ئه و شتانه بهر له رویشتنی مه هین خانم بۆ مائی خوشکه کهی روویاندا بوو.

مه گی (مونیژه ی جارن) دایکی له ئامیز گرت و هیئد به عیشق و دلته نگیه وه به خویه وه گوشیی که خه ریکبوو له ئازارو خوشحالیدا هه ناسه ی له بهر بهرئ. زاواکه شی ماچیکردو توند توند دهستی گوشیی. دایقید ئۆکلی پیاویکی باش بوو، خوینی یه هودی له ده ماره کانییا ده گه پراو خوین گه رمیه که شی هه ره له وه وه بوو، مه هین خانم کاتی خۆی نارازی بوو به شووکردنی کیژه کهی به یه هودییه کی ئینلین، چه زیده کرد زاواکه ی ئیرانی و موسولمان با، به لّام ورته ی له ده م نه هاتبووه ده ر، ئاخه ئه و دهستی وه رنه ده دایه کاروباری مناله کانییه وه، به لّام دلی گوشرابوو، تا ئه و رۆژه ی که روخسارو قیافه تی ته ندروست و

~ 1 سه به زوار: شاریکه له ئوستانی خوړاسانی ئیران. ~

چاوانى كراوهو ميهره بانانەى دايفيد ئۆكلى بىنى و ئىدى بارىكى قورس لەسەر قەفەسەى سىنگى ھەلگىرا. دەستى خستە نىو باسكى پياوانەى زاواكە يەو ھەو پىكەنى، لەو لەحزە يەدا سەرنجى لاوازىي و چكۆلەيى دەستەكانى خۆيدا، بالاي نەدەگە يىشتە ناوقەدى زاواكەى، رىك ھىندەى جووجەلە يەك بوو، كىشى لە چل كىلۆ زياتر نەبوو، لە چل كىلۆش كە متر، ئىسقانەكانى كلۆرو قاجىشى بارىك بوو ھەك قەلەم.

باران دەبارى و ھەوا سارد، دايفيد ئۆكلى قەمەرەى ھەبوو، جانتاكانى لە سنووقەكەى دواو ھەناو بە خۆشحالئىيەو توند بە شانى چكۆلەى مەھىن خانمىدا كىشا. مەگى لە پال داىكيا دانىشت و سەرى ناىە سەر شانە دەردە دارەكەى، بە گوئىدا چرپاند كە ئىدى ناھىلئى بۆ پارىس يان بۆ تاران بگەرئىتەو، دلئى مەھىن خانم لە حاست ئەو ھەمكە ميهره بانئىيەدا كەوتە تەپەتەپ، چاوانى لىكناو خەوى لىكەوت، بەلام چ خەونىكى نەدەت.

شوقەكەى مەگى و دايفيد لە نھۆمى چوارەم بوو، ئەو ئاپارتمانە ئاسانسۆرى نەبوو، مەھىن خانمىش شەكەت و خەوالو لەترى دەدا. دايفيد ئۆكلى خەسوى كە ھەك كا سووكەلە بوو بەرزكردەو ھەو مەھىن خانم زرىكاندى، ھەك قەلەم خۆى رەپ كرد، مەگى پىكەنىي، دايفيد ئۆكلىش خۆشحال و خەسوى ھەك

بووکه دارینه له باوهدش گرت و به پېپلیکانه کانداسه رکه وت. مه هین خانم چاوانی نه ده تروکاند، باوهری نه ده کرد، نه یده زانی پېبکه نئ یا بزریکینئ یا خود بگری، به حه یاتی شتی وای نه بینیبوو، بویه چ کاردانه وه یه کی ئاماده ی بۆ قه بوولکردن یان ره تکرده وه ی ئه وه ه لویسته نه بوو، هه ستیکرد ئه مه خوی نییه، به لکو بۆته شتیك، بۆته گسک یان کورسییه که له بازار کړیویانه. (بوون به گسک)
 نه زمونږکی نوئ بوو له و دنیا تاییه تییه ی خؤیدا.

شوقه که ی مه گی له وی براهه ی چکوله تر بوو، له ژووری نووستنیک زیاتری تیدا نه بوو، له بری ئه وه ی منالیان نه بوو، سه گیان هه بوو، سه گیکی گه وره و کولکن، سه گیک هینده ی مه هین خانم.

دایقید ئوکلی پیاویکی ماقوول و مه نتیقی بوو، هه موو کاره کانی به حیساب بوو، نه ده چوه ژیر باری سؤزو به زه ییه وه، تیده فکری، له روو دانده ما. برپاردرا که مه هین خانم له سه ر قه نه فه که ی ژووری میوان بنوئ، که میوانیش هات بچیته ژووری کچ و زاواکه ی و له وی له سه ر سیسه مه که ی ئه وان راکشئ - نووستوو بیدار - چاوه پئ بکات ... هه له به ته ئه مه ریگه چاره یه کی ماقوول نه بوو، به لام ئه دی چاره چ بوو؟ مه هین خانم قسه ی نه بوو، هه رگیز قسه ی نه بووه، خو گه ر قسه یه کیشی

هه با ئەوا دەیزانی که وهختی گوتنی نییه، هه ر ئەمهش ژيانی بۆ هه مووان سانا کردبوو.

دایقید ئۆکلی مامۆستا بوو، وانە ی ئابووریی دهگوتە وهو ته واوی خه رجییهکانی مالی لای خۆی ده نووسی. مه هین خانم خۆشبه ختانه هینده ی فروجیک بوو، هه ولی دها له مریشکیک که متر بخوات .. مه گی ده چوو بۆ زانکو .. له ویی ده رسی ژمیریاریی ده خویند، ژن و میرد هه ر له به یانییه وه ده چونه ده ری و شه ویی ده گه رانه وه، شه که ت و تاقه تی قسه کردنیان نه بوو، خۆ گه ر قسه شیان کردبا ئەوا له باره ی گرانیی و خه رجیی ژیانه وه ده دووان. مه هین خانم پاره ی پینه بوو، هه ر یه که م رۆژ بازنگه ئالتون و گوواره یاقوتییهکانی به زۆری زۆرداره کیی به تکاو ره جا دایه که که ی تا بیانفرۆشی. مه گی گوتبووی: " نا مه حاله !" شووه که شی گوتبووی: " قه چیچکات !" مه گی گریا بوو، گوتبووی: " نا !" به لام پاشان قاییل ببوو، هه لبه ت به نابه دللی و به رانومایی شووه که ی.

مه هین خانم فیربوو که له گه ل خۆیدا بئاخفی، ئاخه زوبانی زاواکه ی نه ده زانیی و (مه گی) یش ناچاربوو به ئینگلیزیی له گه ل شووه که یدا بدوی یان ئەسله ن هیه نه لی ... به بیدهنگی شیویان ده کرد، مه گی ده رس و ده وری سبه یینی ئاماده ده کردو

دايقيديش دهكهوته رۆژنامه خويندنهوه، تهواوى لاپهړهكانى
ئهمديوو ئهوديو دهخويندنهوه، پاشان سى قوښى دهكهوتنه
تهماشاكردنى تهلهفيژون، بهرنامهى زانستى يان كلتورى، باس
وتووېژو مههين خانميش واقورپماوو راماو، نه هيچى دهبينى و نه
لههچيش حالى دهبوو، لهنيو يادهوهريهكانى خويدا نوقووم
دهبوو، له كات و شوينيكيتر ... به رۆزيش هر بهتهنها بوو،
مالهكهى پاكدهكردهوه، به دوو ئينجانهى سهر قهراغى
په نجرهكهوه خوى خهريكدهكرد، به سعات له بارانى بهردهوام
و ئاسمانى تاريخى شارى دهنورپى، له سهگهكهى دايقيد ئوكليش
دهترساو زوربهى كات تا كچهكهى دهگهرايهوه له ژوورى نووستن
دهمايهوه، ههنديجار دهچووه دهري، گهر باران وچانى دابا ئهوا
له باخچهكهى بهرامبهر دادهنيشت و له سهرمادا ههلهله رزى.
زستانيكى توش بوو، سهرما كارى له مههين خانم كرد،
يهكه مجار قورگى ههوى كردو پاشان سينگى ... واى چ قايم
دهكوښى! وهك بللى دل و ريخولهى بيانهوى بينه دهرهوه، له
هه مووشى ناخوشتر دهنگى كوښينهكهى بوو كه خوى
دراوسيكهى ئهوديويانى زړاندبوو، دراوسيكهيان به مشت به
ديوارهكهيدا دهمالى و مههين خانميش سهرى له ژير سهرينهكه

دەئاو چمكى چەرچەفەكەى دەترنجانە دەمى و ھەناسەى لەخۆ دەبىرى.

كە بەھار ھات ھەموو شتى گۆپرا، چەند تالە رووناكىى و ھەتاو لەودىو ھەورەو ھەدىار كەوتن و دلەكان كرانەو ھە... دايقيد ئۆكلى سى رۆژ مۆلەتى ھەرگرت و ژن و خەسوو ھەكەى برد بۆ پياسەو گەپان. ئەو ماو ھەيە خۆش رايان بوارد، مەگى ھەپ و شروپى مەقەوى بۆ داىكى كرى و مەھىن خانم دوو كىلۆيەك گۆشتى گرت و لەتويى دلا شكورى خوداى كرد، بەلام ھىشتا سوپاسەكەى تەواو نەكردبوو كە ھەمدىس نەخۆشكەوتەو ھە.

ھىشتا ئەو ھەلى ھاوین بوو، دايقيد ئۆكلى دوو مانگى ھاوین دەچوو بۆ كوئىستان بۆ لای پوورى، نەدەكرا مەھىن خانمى بردبا بۆ ئەو، دەشبوو ئەو دوو مانگە شوقەكەيان بداتە كرى تا پارەكەى شتىك لە خەرجىيان بۆ پركاتەو ھە، بەتايبەتیی خەرجى خەسووشى ھاتبوو ھەرو لانىكەم بەو پارەيە ئەو خەرجىيە قەرەبوو دەبوو ھەبوو. رىككەوتن لەسەر ئەو ھەى كە مەھىن خانم بۆ پاريس بۆ لای كورەكەى بنىرنەو ھە، خىرا ئەم بىپارەياندا، بەبى مشورەتكردن بە مەسعود (د). مەھىن خانمىيان سواری تەيارە كردو تەلەفونىيان بۆ مەسعود (د) یش كرد كە وا داىكت بەپۆئەيە. چ ھەختىكى ناجۆر بوو! مەسعود (د) گەرچى بە

هاتنه وه و بينينى داىكى خوْشحالْ بوو، به لّام به تايبه تى له و
 كاته دا نه يده توانى لاي خوْى گلى بداته وه، ئاخو هر كاتيْ كتر با
 پيلاوى له سهر چاوان بوو، به لّام له و وهخته دا نه ده كرا، ئاخو
 هاوينه و هه مووان ده چن بو باشوورى فه رهنسه، پارهى ئوتيل و
 كرئ خانوى سهر زه ريان نييه، ره شمالْ هه لده دن، له قه راغ
 زه ريا و له بيابان ... نا ... له دارستان يا خود له ده شت ...
 جياوازي چيه؟ له به رئه وه بردنى مه هين خانم مه حالْ بوو، ئيدى
 خوشك و برا بووه ده مه قاليان، دايفيد ئوكلى چند
 ريگه چاره يه كى شكده برد، هه مووان ئه قلليان خسته سه ريه ك و
 برپاردره كه مه هين خانم هه مديس بو له نده ن بگه ريننه وه و شتيكى
 بو بكن كه هر له وئ بمينيته وه.

گه رچى هه وليانده دا قسه و باسه كانيان نزم و هيواش بئ و
 داىكيان گوئى لينه بئ، به لّام مه هين خانم ده بيبستن و نووكى پيى
 له عه رده كه گير ده كرد تا به لكو كون بئ و روجيته ناوى ...
 ده بيبنى كه بوته شتيكى زياده و ئه مده ست و ئه و ده ستى
 پيده كرئ. مه هين خانم سه ره گيژه ي پيكه وتبوو.

فه يروزه خانم هاو رپيه كى نيزيكي مه گى بوو، دوكانىكى چكوله ي
 جلك شتنى هه بوو كه خوْى پيده ژيان، داواى يارمه تيان له و كرد.
 فه يروزه خانم ژنيكى روخوْش و قسه خوْش بوو، پيگوتن كه

خۆیشی له ژووریکی چکۆله دا دهژی و ناتوانی کهس لای خۆی گل
بداته وه، به لّام ئەمباریک له پشت دوکانی جلك شۆرییه کهیدا شك
دهبا که گەرچی په نجه ره ی نییه به لّام گهرم و ئەمینە، دایقید
ئۆکلی قاییل بوو، مهگی نارەحهت بوو، به لّام چاره ی تری نه بوو،
هیچی نه گوت، مه هین خانمیش قاییل بوو، ئاخر ده بویست
هه رچی زووتره کۆتایی به و کیشه یه بیّت.

ژووره که ی پشت دوکانی جلك شۆرییه که شیدارو نیوه تاریک
بوو، یه که مین شه و مه هین خانم تا به یانیی گریاو له خودا پاراپیه وه
بیمیرینی. له خۆی پرسى ئە وه چ شتی که که ئاوها ئە می به ژیانه وه
گریداوه و ئە وه هیزه ی له کوئی بوو؟ بۆی ده رکه وت ئە وه ئە فینی
مناله کانیتی که ئە می ئاوها به ژیانه وه گریداوه. نه زری کرد که
ئە وه ئە فینه له دلایا نه مینی و ئیتر بۆ خۆی ئیسراحه تکا.

فه یروزه خانم ژنیکی نازهنین بوو، ده یتوانی ناو بیژیوانیی ده
پیاو بکا، میرده که ی له تاران ده ژیا، میردیکی ماته م زه ده ی
تریاکیی، سالی جاریک به پارهی ژنه که ی ده چوو بۆ فه ره نگستان،
میردیکی ده م به پرته و بۆله، ده م به شکایه ت له ئەرزو
له ئاسمان، میردیکی ئاوساوی ده ست و پی سپیی، پیشتر
که سیك بووه یان خۆی پییوابوو که سیکه خوینه وارو ئە هلی
کتیب و ته رجومه، به یه که مین گورزی زه مانه ئە ژنوی شکا بوو،

پهريشان و نائوميڊ بېوو، فه يروزه خانميش شيړه ژن بوو،
حه وسه له ي منگه منگ و پرتو و بول له نه بوو، مناله كاني ره وان ه ي
ئينگليستان كړد بوو، دواتر خوښي هات بوو بؤ ئه وي و قول ي
ئيش كړدني ليته لمالي بوو. فه يروزه خانم ژنيكي ئازاو به ماري فته و
به رامبهر خه لكاني ده ورو به ري ميهره بان بوو، يارمه تي ئه و
كه سانه ي ده دا كه شاياني يارمه تي بوون. هر كه چاوي
به مه هين خانم كه وت - شيرين روخسار، چاوانكي هه نگويني
خه مگين - شه يداي بوو. بازار يي بؤ ده كړد، به هانا يه وه ده چوو،
له دو كاني جلك شو ريبه كه يدا دا يده نيشاند، كتيب و روژنامه ي
فارسي بؤ ده هيناو سه رگه رمي ده كړد.

كه ريم خاني براي مه هين خانم له كه نه دا ده ژيا، خاوه ني پارو
خانوو، ته نانه ت باخچه يه كيشي به چند دانه يه ك بالنده و
كه رويشكه وه هه بوو. له ريگه ي خه لك و خواوه هه والي وه زعي
خه راپي خوشكه كه ي پيگه يشت و كردييه هه را، ئه وه هه وال هيند
كاري تي كړد كه نامه يه كي پر له گله يي و جنوي بؤ
خوشكه زاكاني نووسي (ده شي زياده رو يي له و نامه يه دا كړد ي،
به لام ئيدي به ده ست خو ي نه بوو) له نامه كه دا ئه مري پي كړدن كه
پيداويستيه كاني سه فهر بؤ خوشكه كه ي جي به جي كه ن، ئه م
خوښي ناسياويكي له باليو زخانه ي كه نه دا هه بوو، به هو ي

ئەو ھەو ھە قىزى ئۆ مەھىن خانم ۋە رىگرت. بلىتى تەيار ھى بۆ
رەوانە كىرد، كە مەسعود (د) يان مەگىش وىستىيان شىتىك بلىن،
يەكسەر تەلەفونى بۆ كىردن و كارىكى باشى پىكىردن، ئاخىر
لە ھەو ھە كە سەرگە ۋەرى خىزانە كە بوو كەسىيان نەياندە تۋانى
لە قسەى دەرىچن.

سەرەتاي زىستان بوو كە مەھىن خانم بەرەو كە نەدا كە ۋتە رى،
خۆشحال بوو كە ئەمجارەش، بە رىگە يەكى وا درىژدا
كە ۋتە ۋە نىۋان عەردو ئاسمان، واى ... مەھىن خانم چ
كە يىكى ھە بوو! لاي پەنجەرە كە ۋە دانىشت و چاۋانى بىرىپە
رونكى تەنكى دەرى، جىگە كەى گەرم و ئەمىن و ئەمىش ئە ۋەى
دە ۋىست كە كۈنچىكى پارىزراۋى ھەبى لە دەسدرىژى خەلكان.
مەھىن خانم تاي ھە بوو، ھە تاۋ خۆى لە ۋىدو شوۋشەى
پەنجەرە كە ھەلدە سوو، بۆ لە ھزە يەك خەوى لىكە ۋت، سەرى
كە ۋتە سەر سىنگى، بە ئاگابۆۋە، پىلۋە كانى نىۋە كراۋەو
نىگاي تا كۆتايى ئاسۆ دەپۆششت، تا كۆتايى ئەو وىسەتە مەزىنە
كە تا ئە ۋە پىرى راخرا بوو، ژىرىشىپە ۋە دەشتىك بوو لە ھە ۋرى
سپى، رووناك، سووكەلە، پاقر ... ۋەك خەونىكى مەلە كوتى،
خەونىكى بى خايەى فرىشتە خۆشە وىستە كان.

که سیک به گویدا چرپاند، نه فەرکه‌ی لایه‌وه بوو، گوئی
لینه‌بوو، سینی خوارده‌که‌ی نه‌ویست و رووی وه‌رچه‌رخاند،
روخساری به شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه نووساندو روشنایی خۆر
رژایه چاوه سیراوییه‌کانییه‌وه، هه‌ستیکرد هه‌زاران ئه‌ستیره‌ی
چکۆله له‌توئی بیرو خه‌یالاته‌کانیا ده‌دره‌وشینه‌وه‌و چرایه‌کیان
له‌ناخیدا پیکردوه.

ئاسمان سه‌راپا شین، به‌بی په‌له‌یه‌که‌هه‌ور، به‌بی له‌که‌یه‌کی
ناقۆلا یان شه‌پۆلیکی ناهاوسه‌نگ، رۆچووبووه دواین
سنوره‌کانی ئه‌ندیشه‌وه تا سه‌ره‌تای شته‌کان، تا ئه‌وسه‌ری
فیگۆره رۆژانه‌یی و پیاوانه باوه‌کان. مه‌هین خانم خۆی بینی
ته‌مه‌نی دوانزه سالانه‌وه له‌باخه‌که‌ی ده‌ماوه‌نددا خه‌ریکی یارییه،
به‌فر ده‌باری و سه‌ره‌په‌نجه‌کانی به‌به‌رکه‌وتنی تووژالی ته‌نک و
قرچۆکی سه‌هۆل ده‌ته‌زین، له‌بارینی سه‌رنج‌راکیشی به‌فر
ده‌نۆری، له‌ئاسه‌واری ره‌نگ خۆله‌میثیی ئاسۆ ده‌نۆری و
هه‌ستده‌کا پیی له‌عه‌رد بوته‌وه‌و به‌ره‌و ئاسمان ده‌فری، مه‌هین
خانم شیته‌ و شه‌یدای ئه‌م گه‌مه‌یه‌ بوو، که‌پیریش بوو ئه‌م
گه‌مه‌یه‌ی هه‌ر بیر نه‌چۆوه، له‌پال په‌نجه‌ره‌که‌دا داده‌نیشت و
نه‌نه‌ خان چا و نه‌واتی بو ده‌هینا، ئیدی هه‌ردووکیان وه‌که‌ئوه‌ی
جنۆکه ده‌ستی لیوه‌شان‌دبن له‌سپیتی ره‌های ده‌ره‌وه‌یان

دهنۆپیی و هیۆر هیۆر خەو دەبیردنهوه، نیوهشەو خەبەری دەبۆوه، دەیزانی که بهفر هەر دەباری و گوئی رادهدیرا، هه موو شار نووستبوو، هه موو شار بهستبووی، شار له مالیک ده چوو چۆل و هۆل که ئەشیاکانی له ژێر چه رچه فیککی پاک و ته میزدا شاردرابیته وه، جگه له بیدهنگیی ئەفسوناوی فهزا، بیدهنگیهکی لیواولیو له هیچ، تژیی له ئامادهیی خاۆشی خودا، چ دهنگیکی تر نه ده بیسترا.

مه هین خانم به دیریایی ریگه تا ی هه بوو، شه لال بوو له ئاره قه، ئاره قه یه کی خوش، دانیشتبوو له پال په نجه ره که داو هیند دیمه نی دهر وه ئەفسوون و خوماری کردبوو، بیری نه ده که وته وه کتیه و له کوپیه، وه نه وزی دها، خه ونی ده بیینی، وه ئاگاده بۆوه، ده پیروانی، یاده وه رییه کانی وه بیری خو ده هیئانه وه هه مدیس ده که وته وه ری، سه مایده کرد، له نیو به فرا بوو، له ناوه پاستی ئاسماندا خلیسک خلیسکیته ی ده کرد، جۆلانه ی ده کرد، له هه موو شوینی کدا بوو، له زه مه نی جیاواز جیاازدا، له یه که له حزه دا هه زاره ها وینه ی خو ی ده بیینی، یان په رته وازه له فه زادا، یا خود به ریز مه هین خانمی جۆراو جۆری له دوا ی یه که وه ده بیینی، مه هین خانمی پیرو منال و جحیل له م ژیا نه داو له رۆژه کانی تر دا ... ژنیک به توانایه کی بیکۆتاییه وه، گریدراو له گه رانه وه یه کی

ئەبەدیدا، يەكەمجار بوو كە مەھین خانم بیری لای مالەكانی و لای خەلكانی سەر عەرد نەبێ، بیری لای فەرشە تەوریزییە گەورەكە و بیری لای شالەكانی نەبێ، بیری لای مالەكەى نەبێ لە شەقامی پەهلەویی و بیری لای یادەوهرییەكانی سەر عەردی نەبێ.

بە ژوور هەورەو بوو، ویسەتی مەزن هیۆر هیۆر دەچوو بەیەنیۆو لەوسەری رۆحیدا رۆدەنیشت، شیدارو داهیزراو وەك گەرمای دلپرفینی پاییز خۆی تیدەئالان و تەونیدەكرد بە دەوریداو چەتری لەسەر هەلەدا، وەك بلیی لە زگی دونیادا بێ، پاریزراوو لە ئەماندا، لەودیوی زەمەنەو نەبێ.

كەریم خان ناآرام چاوەپوانی گەیشتنی خوشكەكەى بوو، بپیری دابوو لای خۆی گلی بداتەو و لە بیباکیی خوشكەزاكانی شەرمەزار بوو. هەر كە چاوی بە مەھین خانم كەوت دایە پەرمەى گریان، ئاخەر ئەم خۆیشی هەر دلتهنگ و دوور لە كەسوكار بوو، رۆژی هەزار جار هەواى نیشتیمان لە كەللەى دەداو خۆی ژێوان دەكردهو، ئیدی بینینی خوشكیش بەو پیری و تیشكاوی و سەرگەردانییەو خەمی نوێكردهو. لە دلای خۆیدا گوتی: "تف لە غەریبیی!" بۆ لەحزەیهك بەسەریدا هات بگەرپیتەو، لەوی باخ و مولکی هەیهو بۆ خۆی دەچیتەو سەر مال و ژیاى خۆی و

له گه ل مه هين خاندا ده ژى ... نه وو مه هين خانم نيزيكي يه كتر بوون، پيكه وه گه وره ببوون و جياوازييه كي نه وتويان له عومردا نه بوو، كه مه هين خانمي بيني ترسا، واي .. چهند لاوازو پيرو واقورماو بوو! ده رواني به لام نابيني، هوش و گوشي به خوي نيه، كاتي كه ده ستي گرت راجله كي، نيسكيكي گهرم و هيچيتر، قساني له گه لكرد، قسه كاني نه ده ژنه فت، وه لامي هه ليت و پليتي ده دايه وه، ئيدي كه ريم خان په شوكاوو بزركاو، خوشكه كه ي له ناميزگرت و ماچي كرد، هه ستي به پيري خوي كردو دلي تاريك داهات.

گه يشتنه مال، كه ريم خان مه هين خانمي له سهر سيسه ميكي گه وره خه واندو دختوري هينايه سهر، ته له فونيشي بو خوشكه زاكاني كردو له باره ي وه زعي داكيانه وه قساني بو كردن، هه روا دلنياي كردنه وه كه هوي نه وه ماندووي ريگه و بي خه وي و گوشاري خوينه، هيچ جي مه ترسي و نيگه راني نيه و ئيدي نه و جا كه وته دلنه وايي كردني خوشكه كه ي، په روش و شپرزو هيند قساني هه بوون كه نه يده زاني له كويوه ده ست پيكا. چما له باره ي روژاني زووه وه قساني كردبا؟ له باره ي روژاني منالييه وه؟ له باره ي دويني و پيريوه؟ له باره ي خوي و برياري ناكايي گه رانه وه يه وه بو نيشتي مان؟ پيده كه نيي .. خوشحال

بوو، باوه پینه ده کرد برپاری گه رانه وهی دابې، ئەم خوښحالیه
 کوتوپرپی له چاوی خوشکه کهی ده ناسی، خویشی نهیده زانی
 چوناوچونی ئەو خه یالە داویتی له که للهی، ده شی بینینی
 قیافه تی مات و ئاماده یی سه رگه رانی خوشکه کهی ئەمی
 راجله کاندې، له چاوانی رامای مه هین خانمی روانی و ترسا،
 چاوانیک که وه ک بللی خالی بن له یاده وه ری ئاشناو بیرو
 خه یالاتی ماقوول، غوربه تی له و چاوانه دا بینی و له قولایی دلّه وه
 له رز دایگرت، تازه کیی په ی به وه برد که چه ندیک بی که سوکارو
 ته نه ایه، تازه کیی په ی برد به وهی که ژیر پیی خالیه و وه
 موسافیریکی غه ریب له ویستگه یه کی ساردو خه مگیندا،
 ئاماده بوونیکی مؤقه ت و زوو گوزه ری هه یه. دهستی مه هین
 خانمی گرت و ماچیکرد. پییگوت: "دهربه دریی و بی مال و
 حالی ته واو!" پییگوت: هه ر که ته ندروستی هاته وه سه ر خوی
 به یه کجاری ده گه پینه وه. مه هین خانم پیلووی لیکنه، بینی که
 له پال په نجه ره ی ته یاره دا دانیشتووه و ویسه تی شین
 بانگیده کات، نووستوو هه مدیس ئاسمانی له خه وندا بینی که وه
 زه ریایه کی به خوړ به ره و پانتاییه کانی رووناکی بوون رییده کرد،
 خویشی نهیده زانی که چه ندیکه نووستووه، تینووی بوو،
 هه ستایه سه ر پی، ئە ژتوکانی ده له رزین، که ریم خان له مال نه بوو،

له مالاوای خۆی رووانی، نهیده زانی له کوپیه، روشناییه کی دلپین
 له ویدیو په رده توپیه که ی په نجره که وه ده پزایه ژووری، زیاتر
 چوو په پشئی، دهستی به لیواری کورسیه که وه گرت، راوهستا تا
 هه ناسه یه که وه رگری، دوو هه نگاهی هه لیتناو مه زنده ی کرد
 کیوه که هه لکه ندر او، ئاره قه به خوږ به روخساریدا ده هاته
 خواره وه، به دهستی کی له رزۆکه وه په رده که ی لادا، له دهره وه
 به فر ده باری، گوپی رادپرا، هه مان سکوتی بانگه پشستکارانه ی
 دپین. نه نه خانم چا و نه واتی بو هینابوو، له پال دهرگا که دا
 راوهستا، ده گریا، ئاخر کوره زا که ی شه هید ببوو، ده چوو بو
 سه بزه وار، مه هین خانم پیگوت: "نه نه گیان، راوهسته پاره ت
 بده می بو ریگه!" دهستی خسته سهر ده سکی دهرگا که،
 شه که ت ببوو، ده یویست دانیشی، به دوا ی جیگه که یدا ده گه پرا،
 میوانداری ته یاره که ته ماشای بلیته که ی کرد، کزه یه کی سارد له
 روخساریدا، له رزی لیته، به فر ده باری، به فریکی چر هه ر کلوی
 هینده ی ژیرپیا له یه که، چوو په پشتر، پیی هه لخلیسکا،
 ته یاره یه کی سارد بوو، جیگه یه کی په یدا کرد لییدانیشی، زیاتر
 چوو په پشئی، شه قامی کی سپی له به رده میدا، پروشه ی به فر
 ده چوو چاوانییه وه، کیوی ده ماوه ند، به رزو توکمه و شکودار،
 له دووره وه ته ماشای کرد، شکومه ندییه که ی له شکومه ندی باوکی

دەچوو ئەو دەمەى لەسەر بەرمال بۆ نوێژکردن رادەوہ ستاو (با)
 خۆى دەکرد بە ژیر عەباکەیدا. لەو ساتانەدا پێدەچوو باوکی
 سەرى لە ئاسمانا بى و پيشى رەگى بە عەردا رۆچوو بى. چەند
 خۆش بوو ئەو کاتانەى کە لەپال ئەو کۆپە بڵندە ئەفسوناویيەدا
 دەژیا، ئەو کۆپە بڵندە ئەفسوناویيەى کە سەرى داویتى
 لەئاسمان. ئەم پیاوہ لەنیوان دوو عامودى مەرمەپیدا راوہ ستاوہ
 بۆ نوێژى نیوہرۆ، لەگەل سببەرەکەیدا چووہ بۆ ئەو پەرى دنیا،
 چ کەیفىكى ھەبوو ئەو کاتانەى کە دەچووہ ژیر عەباکە یەوہو
 سواری کۆلى دەبوو، بەسەر بڵندترین ترۆپكى دنیاوہ بوو،
 لەسەر روو عەردو لەسەر روو خانووى چکۆلەى قورپو بە ژورر مرۆشى
 چکۆلەو کورتەبنەوہ کە ھەر ھیندەى میروولە یەك بوون.

لەپەنجەرەى تەیارەکەوہ کە سەیری کرد، ھەمان دیمەنى بینی
 و پێیابوو کە ھەمدیس باوکی کردوویەتی قەلاندۆشکانى و
 ئیدی دەستی کەسى ناگاتى، نە دەستی داىکى کە سزای بداو
 سەرزەنشتى بکا، نە دەستی خانمى مامۆستای ماتماتیک کە
 لەبارەى زەرب و بەشە ناکوٹاکانەوہ بۆى بدوئى، نە دەستی
 ھەسەسەکەى کۆلان کە گوێچکەى راکیشى، نە دەستی
 میردەکەى کە بیچەوسینیتەوہ قەھرى بدا، نە دەستی منالەکانى
 کە ھۆگرى بن و بە لەزەتیکى ئازەلانەوہ گوشتى بچوون و خوینی

بخۆنهوه، نه دهستی خهڵکانی تر که پێوهری ئه خلاقى و
فهلسه فهى ميژوويى بۆ دانين و سهرى به کيشى قورسى وشه کان
بئاخنن و به راسته و پرگالى ئه ندازه په ککه وتوو ه ماتماتيکيه کان
مه رزى روانين و سنوورى شعورى مه زهنده کن.

که سى بانگيکرد، ده شى دهنگه که له وديو کيوى ده ماوه نده وه
بووبى، رايکرد، سوپايه وه، به شه قاميکى ده سته چه پدا داگه را،
شه قاميکى پر له به فر، خه ريکبوو له تاو گه رما ده سووتا،
پالتۆکه ي داگه ند، قۆچه کاني کراسه که ي کردنه وه، سه رى رووه و
ئاسمان هه لپريى، گه مه کاني مناليى بيرکه وتنه وه و پيکه ني، به فر
ده رزايه ده مى، به فريکى به تام بوو، سه يريکرد ... سه يريکرد،
ديقه تيدا، بيئه وه ي پيلوو بتروکيني، پيى له عه رد بۆوه، په رى
به فر به فه زادا دا کو ترا بوو، ئه ميش به ره و سه ري ده چوو، ئيدى له
ئاسمان بوو، به ژوور هه وره وه، کيوى ده ماوه ندى بينى، کيوى
ده ماوه ند له ژيرييه وه بوو، کورسييه کى گه وره ي له دارى گويز
دروستکراويان له سه ر ترۆپکه که ي بۆ دانا، شاليکى مه خمه لى
سووريشيان - له هه مان ئه و شاله ي که له ژووره که ي باوکيدا بوو
- دابوو به سه ر کورسييه که دا، ميواندارى ته ياره که جيگه که ي
پيشاندا، جيگه تايبه تيبه که ي خوى، دانيشت، هينده ي مناليک
ده بوو، له نيۆ کورسييه که يدا رۆچوو، عه باکه ي باوکى له خۆوه

پيچاۋ روخسارى به په نجره كه وه نووساند، ئاسمان يه ك پارچه شين بوو، زوډل وده ك سهرچاوه يه ك له رووناكيى، ويسعه تى مه زنيش كراوه و سه خى و شكومه ند. گوڼپراډيړا، جگه له دهنگى بارينى به فرو خاموشى شيرينى مه رگ چ دهنگي كتر نه ده بيسترا.

*

مه سعود (د) گوناوه كه ي خسته ئه ستوى خوشكه كه ي و ئه وى به كه مته رخه م زانى، خوشكه كه شى گله يى له خاله كه ريمى كرد، دايقيد ئوكلى گوتى: " ئه م جوړه شتانه زور رووده دن!" له وه شه وه كه له زانكو دهرسى ده گوته وه، له باره ي ياساى عيلله ت و مه علوه وه قسانى كردو ئاماژه ي به ئه حكامه ميژووي و ئابووريه كاندا، فه يروزه خانم دلى بوى سووتاو پاشان بيرى چوه، خه لكانيتريش زوريان له خوڼان كرد تا چيروكه كه ي مه هين خانميان بير نه چيته وه، به لام دواچار بيريان چوه.

ئه دى چما له وه موو گرفتارى و به دبه ختى و راکه راکه و شه كه تيبه دا، چما له زه مه نى جهنگ و غه ريبيدا ده كرا بونيام هيچى بير يمىنى؟

مهین خانم باش له مه گه یشتبوو ... سوپاس بو خودا که وی
ژنیکی به شعور بوو.

*

له کتیبی:

(در استانه فصل سرد) هوه کراوه ته کوردیی

انتشارات: روشنگران و مطالعات زنان 1376.